

te da se odgovornost drugog broda svede na načela Konvencije o teretnici od 1910. stranke običavaju ugovarati tzv. klauzulu o obostranoj odgovornosti za sudar /BOTH TO BLAME COLLISION CLAUSE/. Medjutim važno je napomenuti da su u novije vrijeme sudovi Sjedinjenih Država zauzeli stajalište prema kojemu ne priznaju valjanost te klauzule, tako da drugi brod ne odgovara samo u razmjeru svoje krivnje, nego za punu naknadu štete.

B. J.

KASACIONI SUD ITALIJE

Presuda od 21.XI 1959.

American export lines, Inc. c/a S.P. Henry
Coe & Clerici i Ditta Carlo Mosto

Opaska a u teretnici "vreće poderane kukom" - njeno značenje -
Brodar nije dužan radi sigurnosti broda voditi brigu o stanju
ambalaže prilikom ukrcaja tereta

Zapovjednik broda je - prilikom potpisa teretnice - za prijevoz kave naveo da su vreće poderane kukom dizalice. Među strankama je nastao spor o količini robe koju je trebalo predati na odredištu. Apelacioni sud je osudio brodara da nadoknadi manjak. Kasacija je odbila brodarevu reviziju i potvrdila drugostepenu presudu. Bitni razlozi presude Kasacionog suda su ovi:

Brodar smatra da je do manjka kave došlo zbog toga što su vreće bile poderane. On je na tu okolnost upozorio u teretnici, pa prema tome, po njegovu mišljenju, izlazi da je primalac morao dokazati brodaru krivnju za manjak robe, jer da je svojom napomenom prebacio teret dokaza na primaoca. Sud smatra da ova klauzula sama po sebi nije dovoljna za prebacivanje dokaza u pogledu količine ukrcajne robe od brodara na primaoca, jer se s njome brodar nije izričito ogradio u pogledu količine robe koju je primio na prijevoz. Činjenica da su vreće poderane još ne znači da je brodaru nepoznata tačna količina robe koja je ukrcajna na brod. Da bi se brodar - na temelju ove napomene - mogao osloboditi odgovornosti, bio je dužan dokazati da je manjak nastao upravo zbog toga što su vreće bile poderane, ili pak da je primio onoliko količinu robe koju je predao. Ni jedan ni drugi dokaz brodar nije uspio izvesti, pa je zbog toga dužan nadoknaditi štetu nastalu zbog manjka.

Medju ostalim pitanjima koje je sud u ovom sporu rješavao bio je i problem da li je brodar dužan prilikom ulaganja dužne pažnje za utvrđivanje sposobnosti broda za plovidbu kontrolirati i stanje ambalaže tereta. Kasacioni sud je riješio u korist brodara, smatrajući da u pojam sposobnosti broda za plovidbu ne spada i briga o stanju ambalaže.

/Dir.mar.1960,I, str.43-45/

B.J.

OKRUŽNI SUD, Napoli

Presuda od 9.II 1959.

Landolfi c/a Trumpy

Primjena Konvencije o teretnici od 1924. godine

Na temelju prijevoznog ugovora roba je bila ukrcana u Italiji, a iskrcana u Braziliji. U sporu koji je povodom tog ugovora nastao sud je rješavao i pitanje koje će pravo primijeniti, jer je o rješenju tog pitanja zavisio i ishod spora. Trebalo je odlučiti da li će se primijeniti Konvencija o teretnici od 1924. godine ili neko drugo pravo. Sud je zauzeo ovo stajalište:

Da bi se primijenila Konvencija nije dovoljan samo objektivni elemenat inozemnosti, tj. sama činjenica da se teretnica izdala u jednoj državi ugovornici konvencije i da se roba upućuje u drugu državu, nego uz ovaj - objektivni - potreban je i subjektivni elemenat, naime da se radi o strankama koje su državljanima različitih država, i da su obe dvije države čiji su državljanima u pitanju ugovornice konvencije. Nije potreban treći elemenat, tj. okolnost da je roba i upućena u državu koja je ugovornica konvencije.

/Dir.nav.1960,1-2, str.114-118/

B.J.

Bilješka.- Problem koji tretira ova presuda je u najnovije vrijeme veoma aktuelan. Radi toga je CMI pitanje stavio na dnevni red i raspravljao ga na svojoj Riječkoj konferenciji. Predložena je izmjena čl.10. Konvencije o teretnici, tako da se prema tom prijedlogu uzima samo objektivni elemenat u obzir. Predlo-